

بسم الله الرحمن الرحيم

که موهم حرص است و بود آنحضرت صلی الله علیه و آله و سلم که می است که
بیشتر که در سبکی با وجود آنکه عطا نموده بود رضای او را میفرمود
نخاین الاض بس قبول کرد و خست کرد و آنرا در بار دیگر فرمود
خبر را با هر که و می گفت نیک دام است بر که و بود آنحضرت صلی
الله علیه و آله و سلم که نظر میکرد در آینه و معارفی نبود از وقت
و من در سفر خود و همچنین سمره دان و آینه و تاش و قرص
و سوک و سوزن و رشتنه و سوک در شب که کرت سوز
قبل النوم و بعد و نزد قیام بری در خود و عند الخروج و صلوة الصبح
آنها در شانه تالی خوب نیست بلکه یوما بعد یوما می باید کرد که جانی
الاضویت و سوک در هر روز در هر وقت سنت است مگر در
سه اوقات که در آنها نباید صلوة العجره الی طلوع الشمس و وقت
الاستواء و بعد العصر الی الغروب و الا شترک فی ثلاث السواک المنظ
والث و لم يعرف الا شترک فی السواک الا العائنه رضی الله عنهما العجی
صلی الله علیه و سلم لصدق الحامات منهما و کما خون می کشید بگرد و نهد
آن و مزج بری انبساط قلب می کرد و می گفت در مزج کردن روایت شده

الم

است که آمد نزد سرور کائنات زنی پس گفت یا رسول الله
علی الناقه پس گفت احملک علی ولد الناقه قاله الی الطیغی
پس این گفتند و بلحبال الاولد الناقه و آمد نزد آنحضرت
صلی الله علیه و آله و سلم زنی و پس گفت یا رسول الله ان زوجه فی بی
و هو یدعوک بس فرمود سرور کائنات اعل مذکرا لک فی بیته
بایض پس رجوع نمود آن زن بخانه خود پس کشیده که در چشمها
او نعت بر رخ آن زن چه حالت مریز پس گفت خبر داده است
رسول خدا را که در چشم زوجه تو سفیدی است پس گفت زوجه
ایا گوی است که در چشم او پیاض نیست و همچنین زنی آمد نزد رسول
خدا و فرجیل و سوال کرد از آن حضرت علیه السلام او عیون من ان عیونی
انحنته پس گفت رسول خدا یا ام فلان ان انحنته لا یخلفها عجز
پس رجوع کرد آن زن در حال که می کرد پس گفت آنحضرت خبر ده
انها لا یخلفها و ی عجز بدستیکه میفرماید غرضی انا انشا ما هن
انشا یا فضل من ابکار عبا کذرتی نور العین و قال علیه السلام
بصی یحب مع البیضاء یا غیره ما فعل النضر حالوزی ارضیور کسین